

har udviklet sig til det Maal, at der ikke er noget Andet, at gjøre, end at bruge det konstitutionelle Middel, som kaldes det yderste, skøndt det i dette Tilfælde ikke er det, nemlig at negte Finantsloven. En Negtelse af Finantsloven er kun det yderste konstitutionelle Middel, naar der ikke er tilveiebragt en Bevilling for den Tid, i hvilken en Oplysning kan være. Da er der efter Forsætningen intet Andet, som Regjeringen, at gjøre, end, at fratræde, hvis den ikke vil bryde Grundloven, og det maa selvfølgelig, forudsættes, at det vil den ikke. Naar der, derimod er tilveiebragt en midlertidig Bevilling, er det ikke det yderste konstitutionelle Middel. Det bliver det først, dersom denne Afstemning fører til Finantslovens Forkastelse, dersom Ministeriet som Følge deraf opløser Rigsdagen, og dersom Rigsdagen da kommer tilbage, og ikke giver Regjeringen nogen ny Bevilling, hvad jeg er overbevist om, at en Rigsdag, valgt, under saadanne Omstændigheder, ikke vil gjøre. Jeg vil stemme for Finantslovens Forkastelse, fordi jeg betragter det som en Fornærmelse imod den danske Rigsdag og imod det danske Folk, at de Mænd, som i Aarene for 1864 have forfulgt saa store Ulykker for vort Fædreland, atter ere mødte her og vedblive at byde Folket's Billie Trods.

Konseilspræsidenten: Det ærede Medlem for Svendborg Amt's 3die Valgkreds (S. A. Hansen) har stillet en Opfordring til Konseilspræsidenten om at udtale sig angaaende Situationen og Ministeriets Stilling til denne. Jeg kunde fristes til at kalde denne Opfordring en besynderlig Opfordring. Naar der er Spørgsmaal om en Negtelse af Finantsloven, er Situationen og hele Stillingen, vistnok fuldkommen klar, og jeg er overbevist om, at der ikke er et eneste Medlem af det høie Thing, som ikke er fuldkommen paa det rene med, hvorledes Situationen er. Hvad det konstitutionelle Spørgsmaal angaar, har forøvrigt Finantsministeren i Formiddags udtalt sig saa udførlig og udtømmende, at jeg ikke finder Anledning til videre at komme ind paa denne Sag, og at gjenoptage en Forhandling derom.

Frederiksen: Jeg agter ikke at deltage i den Forhandling, der her føres. Det maa være mig tilladt med to Ord at tilbagevise den Sigelse, der nylig blev fremfat af det ærede Medlem for Svendborg (S. A. Hansen), nemlig den, at der, naar vi Andre ikke udtale os, over for de idelige og idelige Gjentagelser, som møde os fra den anden Side, i denne vor Lavshed ligger en Billigelse. Jeg for mit Vedkommende har Sag for sig, søgt at vise, hvem der er Skyld i det, hvorom der her væsentlig tvistes, nemlig hvem der viser Mangel paa Smagkommen, hvem der er Skyld i den Stikstand i Lovgivningen, hvorom her er Spørgsmaal. Dels dette Spørgsmaal, dels Spørgsmaalet om det parlamentariske System, om

hvilket der nu 10—20 Gange er gjentaget en Anskuelse, som er modsat den, der ofte er bleven udtalt fra vor Side, og dels det, at der er blevet gjentaget en Opfattelse af Regjeringens eller visse af dens Medlemmers Forhold uadtil, hvor ofte denne end er bleven gjendrevet fra de forskjelligste Sider, indeholder ikke den fjerneste Anledning for os til at svare. Der er en Forklaring, som ligger nær, og det er den simple Forklaring, at hvad der ikke er værd at svare paa, svarer man ikke paa. Langt mindre har jeg for mit Vedkommende Lust at deltage i hele den Forhandling, der her føres, fordi den jo ikke angaar Sagen, men Spørgsmaal om Magt og om Personer. Spørgsmaal, hvorpaa jeg i det Hele taget ikke i fjerneste Maade ønsker at indlade mig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg havde ganske vist heller ikke tænkt at tage Ordet under denne Sags Behandling, og ihvorvel der kunde være givet adskillig Opfordring dertil ved tidligere fremkomne Ytringer, har jeg dog modtaget Tilbøieligheden til at udtale mig derover. Hvad selve Situationen angaar, er det klart, at det var Finantsministerens Sag at give de fornødne Meddelelser desangaaende, og jeg tror, at hans Foredrag, foruden at indeholde Fremstillingen af de konstitutionelle Forhold andetsteds, som der forøvrigt var givet ham Anledning til at udtale sig over, og saa indeholdt meget bestemte Udtalelser, der vare saa tydelige, at Enhver, som vilde forstaa dem, kunde det, om hvorledes den Stilling, som nu foresligger, bliver opfattet fra Regjeringens Side. Heller ikke kan jeg finde nogen Opfordring til at udtale mig med Henfyn til, hvad der overhovedet er passeret under de nu forløbne 5 Maanedes af denne Samling; med Henfyn til de atter og atter gjentagne Ytringer i saa Henseende kan jeg holde mig til, hvad der blev ytret af den ærede Rigsdagsmand for Christed Amt's 4de Valgkreds (Schørring), svare da han begyndte sit Foredrag, nemlig, at man maa høre Meget, inden Drengene gaa af. Jeg vil for at bruge et andet Ord, der har latinff Oprindelse, sige, at man efterhaanden vægnes til ikke at forhøjes over Noget. Efter hvad man har oplevet kunde det saaledes ikke forbause mig, at det her atter er gjentaget, at Skylden for at Tingene ikke have haft en anden Gang i denne Samling, har ligget i, at Ministeriet paa ingen Maade vilde komme Thinget i Møde, men at derimod den fremvakte Paand fra Mørtallets Side i denne Samling her i Salen var skudt tilbage og atter skudt tilbage fra Regjeringens Side. Det ærede Medlem for Svendborg Amt's 3die Valgkreds (S. A. Hansen) yttrede, at man kom saa mild og stille ind i denne Sal for, dog, at se, om man ikke kunde komme til i Holighed at mødes med, og at forhandle med Ministeriet; men naar jeg erindrer den Modtagelse,